

III. C. PLINIUS MACRO SUO S.

«Macro petenti auunculi sui libros recenset; et industriam laudat.»

Pergratum est mihi, quod tam diligenter libros auunculi mei lectitas, ut habere omnes velis, quaerasque qui sint omnes. Fungar indicis partibus: atque etiam quo sint ordine scripti, notum tibi faciam; est enim haec quoque studiosis non injucunda cognitio. De jaculatione equestri unus: hunc, quum praefectus alae militaret, pari ingenio curaque composuit. De vita Pomponii Secundi duo, a quo singulariter amatus, hoc memoriae amici, quasi debitum munus, exsoluit. Bellorum Germaniae viginti, quibus omnia, quae cum Germanis gessimus bella, collegit. Inchoavit, quum in Germania militaret, somnio monitus. Adstitit enim quiescenti Drusi Neronis effigies, qui Germaniae latissime victor ibi periit: commendabat memoriam sui, orabatque, ut se ab injuria oblivionis adsereret. Studiosi tres, in sex volumina, propter amplitudinem divisi: quibus oratorem ab incunabulis instituit et perfecit. Dubii sermonis octo scripsit, sub Nerone novissimis annis, quum omne studiorum genus paullo liberius et erectius, periculosum servitus fecisset. A fine Aufidii Bassi triginta unus. Naturae historiarum triginta septem: opus diffusum, eruditum, nec minus varium quam ipsa natura. Miraris, quod tot volumina, multaque in his tam scrupulosa, homo occupatus absolverit? Magis miraberis, si scieris, illum aliquamdiu caussas actitasse; decessisse anno sexto et quinquagesimo; medium tempus distentum impeditumque, qua officiiis maximis, qua amicitia principum egisse. Sed erat acre ingenium, incredibile studium, summa vigilantia. Lucubrare Vulcanalibus incipiebat, non auspicandi causa, sed studendi, statim a nocte multa; hieme vero, ab hora septima, vel quum tardissime, octava, saepe sexta. Erat sane somni parcissimi: nonnunquam etiam inter